

Julklapps- kongressen

Det var alltså så det började; på s-kongressen i Sundsvall 1997. Annika drog efter andan när hon läste. Hon minskade takten så att det knappt märktes att raderna rullade över skärmen. Annika ville inte gå miste om ett ord av berättelsen om hur det hade gått till.

Eglof hade dessutom denna gång överträffat sig själv i sina dagboksanteckningar. – Synd bara att det inte är självupplevt, tänkte hon. Men Hugo är väl någorlunda vittnesgill även om han kan vara väl cynisk ibland.

Annika slöt ögonen ett slag och manade fram bilden av Eglof. Ett slag tyckte hon till och med att hon hörde hans röst:

”I går kväll berättade Hugo allt om kongressen. Ingen utanför partitoppen är så välinformerad som han om vindarna där oppe. Det verkar som om alla vill anförtro sig åt honom och den här gången har de tydligen gjort det med besked.

– Du förstår sa Hugo till mig. GP, han som bestämmer alltså, har kommit på att det är ett historiskt riktigt beslut. Det har prövats förr. Första gången metoden finns skriftligt dokumenterad i Sverige är 1280. Och den blev med tiden oerhört populär. Vi har själva jobbat så i rörelsen men i ganska liten skala och bara gentemot våra egna.

Bra lösning

GP hade uppehållit sig länge vid presentationen och i detalj gått igenom med sina närmaste om hur man skulle ta delegaterna och medierna med överraskning. Och det skulle nog gå bra den här gången också. Han var påtagligt nöjd med hur frågan om värnskatten hade skötts.

– Det blev djävligt bra i Rapport, hade GP sagt. Först sa BJ att värnskatten blir kvar. Och sen kom jag och förklarade att vi nu fullföljde vårt löfte att avveckla den. Så har alla fått sitt. BJ:s medlemmar tror på honom och borgarna i näringslivet – de

korkskallarna – tror på mig för jag har ju sagt dem tidigare mellan skål och vägg att den ska bort men att det får ske stegvis eftersom det ju handlar om politik. Och sånt vet de att de inte begriper.

Någon hade visst invänt att det här var mer komplicerat.

– Inte, hade GP sagt. Vi måste göra klart att det är jag – flåt vi – som bestämmer och att vi aldrig kommer att falla till föga för hot och trixerier. Vi kan låta kongressen ta ett uttalande direkt riktat mot de här enskilda personerna också. Låt delegaterna säga några saftiga formuleringar som antyder att det är näringslivets fel att det gick som det gick i Motala och Gävle. MU kan väl skriva ihop ett utkast. Nå't lärde hon väl sig under sin tid i extremvänstern.

GP hade blivit mer än nöjd när han såg EÅ:s utkast till anförande. – För helvete du låter ju som om du är på väg att bura in dom när som helst. Bra! Mycket bra! Ingen kommer att ana vad vi har på gång.

– Vad ser du så bekymrad ut för. GP hade rest sig och satte ett finger i maggropen på ett av sina statsråd som såg ovanligt moloken ut. Tycker du att vi gör fel. Seså, fram med kritiken bara. Du behöver inte se dig om efter nytt jobb bara för det. Inte ännu åtminstone.

Men innan den sist tilltalade han öppna munnen fortsatte GP: – Vi är ju tvungna att göra så här. Annars sticker de ju. Och vad ska folk tro då. Hur fan ska du kunna stå på torget och säga att det är de rika som ska betala om de sitter i Holland och Storbritannien. Då kan de ju börja fundera över vem det verkligen är som betalar. Och då du, då blir det fest i Kapernaum och du kan se leta i Sargassohavet efter ditt mandat.

– Får jag se namnlistan nu då? GP sträckte makligt ut handen efter pappret. Ett till växten mycket litet statsråd tittade intresserat på medan en rodnad steg från halsen och uppåt. Statsrådet kom att tänka på en sprit-termometer en sommarmorgon.

– Vad menas med detta? Finns GD med på listan? Han måste bort. Ni får ändra någonstans i reglerna.

Det småväxta statsrådet påpekade djärvt att konsekvensen skulle bli att SP som ärvt sitt företag skulle bli kvar på listan medan GD som hade köpt sitt för egna pengar skulle hamna utanför. Men han skyndade sig snabbt – eftersom termometern började stiga igen – att lägga till att arv ju inte kunde ses som spekulation men att köp ju närmast definitionsmässigt handlade om detta.

Misslyckad poäng

SA, som hade kallats in för att ge goda råd och nu ville lätta upp stämningen, började berätta en historia om hur Tage Erlander en gång hade tvingats lägga ner stor möda på att övertyga Hedlund om att det inte gick att utesluta Skånska Dagbladet från presstödet, vilket Hedlund ville eftersom han ogillade chefredaktören. SA tystnade dock när han så småningom insåg att poängen var lite misslyckad just vid det här tillfället. Han mumlade något om att Hedlund ju var en klok karl, trots allt.

– De talar om julklappskongressen, sa GP eftertänksamt samtidigt som han sträckte sig mot fruktatet bred-

vid. Han undvek äpplet och tog istället en liten klase vindruvor. Jag tror att jag måste säga något i TV. Jag kan ju säga att vi gör allt det här just för att det inte valår. ”Folk är inte dumma, ska jag säga”. Och att ”de inte går på lättsinniga löften”.

En yngre medarbetare kom in i rummet med det glädjande beskedet att KGB hade sagt på morgon-TV att GP var genial och underskattades bara för att han kom från landet. ”I inrikespolitiken är han väl så skicklig som Bildt”, läste medarbetaren troget upp ur utskriften. De jämför dig med Fälldin, fullföljde medarbetaren något aningslöst. Och det var nog menat som en komplimang, sa den unge mannen med en lätt darning på stämman, när han insåg att KGB kunde ha tillagt att Fälldin ju lät sig springas om av moderaterna och halverade sitt parti.

– Vem har anställt den där, sa GP när ynglingen hade lämnat rummet för att söka sig en ny framtid. Och den småväxte meddelade förbindligt att den ansvarige för tillfället innehade posten som näringsminister.